

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος π̄^ϛ Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου^ε

Ἦχος π̄^ϛ Δι-θ

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου
και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν^ν και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα^ε
ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του υ πην τη
σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην^Δ ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο α σοι οι

Δόξα.

Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, ἀπολυτίκιον ἤχος Γα ρ

Εν τη υ πο μο νη σε κτησω τον μι σθον σε Πα
α τεερ Ο σι ε ταις προ σευ χαις α δι α λει πτω
εγ καρτε ρη σας τς πτω χς α γα πη σας και τς τοις ε πα αρ
κε ε σας αλλα προ σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω Ι
ω αν νη ε λε η μων μα κα ρι ε σω θη ναι τας
ψυ υ χας η μων

Καὶ νῦν.

Οδι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω σιν
υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα να
τον σκυ λε ευ σας και ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης
ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν θρω
πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το
ο κον προ σβευ ου σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τη ρ η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ν

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ Βου

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυρω με
νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρου μμε νας α πο
στολας ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε λω νος ερ γα
ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε ως λο γον α νε
στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε λε ε ος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ...

Κυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η Μα
γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα και κη που ρον
σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ ψας την
αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου Χε
ρου βιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σοντες α πο του φο ο
βου α πε νε κρωθησαν η τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η
συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις και τας νε κρω ρς α
να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ...

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα ηλ
θεσ ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λα μ ψα σ εν τω σταυ ρω α
να ζη τη σαι θε λων τον Α δα μ λε γων τοις Α γγε λοις συ
χα αρ η τε μοι ο τι ευ ρε θη η α πο λο με νη δρα χμη
ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας δο ξα σοι οι

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν τω
λι ι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου ου ου
ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και τους εχ θρους αυ
του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη ο Κυ ρι ι
ο ος

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ...

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και ερ
μη νευ ει Συ με ων την ε γε ρ σιν την εν θε ον α θα α να

τε Κυρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος εν τω τα
α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α νε ε ε
στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της ^Δ του κο σμου
ειςωτη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων φω τι σαςτους εν
σκοτει ^ε

Και νῦν και ἀεί...

Η ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον σου
τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυρω ^ε και α να
στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω θη ναι τας
ψυ χας η η μων ^ε

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^η **Κε ρ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σθ ^ε

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη ο
ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^ε τθ θα να α τθ δε
Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ τω

τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ παν τας ε λευ θε

ρω ω σααν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μαθη τρι

αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α γγε λος

προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις τον

τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε στη

τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη μα

σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο Α γγε

λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε

την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σα^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων ελ

θς 8 σαι προς το μηη μα σα Σωτηρ^{u q} εν η χς εν το Α

γγε ε λς προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νς τι με τα νε

κρων τον ζωων τα λο γι ζεσθε^{u q} ως Θε ος γαρ ε ξα

νε εστη τς μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{ν' 22} και Α γι ω Πνευμα τι^{u q}

Π ρο σκυ νς 8 μεν Πα τε ε ρα και τον τς 8 τς Υι

ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι αν Τρι

α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις Σε ρα φειμ

κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α γι ος ει Κυ

ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κσ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^υ χαρ μο νη ην δε τη
 Ε ευ α α ντι λυ υπησ πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα ζω ησ
^{ν'}^{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε^υ ο εκ σσ σαρκω θεις Θε ος και αν
 θρωω ποσ^υ

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^{ν'}^{ζζ} Α λλη λσ ι
 α δο ο ξα σοι ο Θε ος^υ (δισ)^υ

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α^{ν'}^{ζζ} Α λλη λσ ς
 ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε^χ ο ο ο ο ο ο ος^υ

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἔκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου
 συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ
 ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-θ

Ἀντίφωνον Α΄.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οικτειρον με ι να ζω σοι^ε

Ελεησον ημας τους εξουθενημενους κατα
τιζων ευχρηστασκευησου Λογε⁶

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι⁶ Και νυν και αι και εις τους αι⁷ωναςτωναιων
ων αμην^Δ

Αγιω Πνευματι πανσωστικη αιτιαι^Δειτι
νι τουτοκαταξιανπνευσειταχειεξαιαιρει
των της γης πτεροι αυξειταττειανω⁶

Αντίφωνον Β΄.

Ειμηοτι Κυριος ην εν ημιν ουδεις ημων α
ντισχεινηδυυνατοεχθρου παλαισμα οι νικωντες
γαρ ενθεν υψουνται⁶

Τοις οδουσιν αυτων μη μου ληφθη τω η ψυχη
ως στρουθιον Λογε οι μοι πως μελλω των εχθρων ρυσθη
η η ναι φιλαμαρτημων υπαρχων⁶

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευμα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ δο

κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι σου ρ

γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ'.

O ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε ροι

και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων

κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευμα τι το κρα τος ε πι παν των ο πε ρ

αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι πνο

η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και ελ
θε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και ελ
θε εις το σωσαι ημας ^ε

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κυριε εξεγειρον την δυνασειαν σου και ελ
θε εις το σωσαι ημα ^α ας ^Δ

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Ἦχος ^Δ Δι-Θ

Παα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η ^ε πα σα τον Κυ ρι
^χ ο ο ον ^Δ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ

οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

✠ Δ
✠

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδω γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη

λα και τα κρυφια της σοφιας σε εδηλωσασμοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ιδὸς γὰρ ἀληθῆ θει
ανηγήγαπησαστα ἀδηλακαιαι
τα κρυφια τη η η ης σοο φια
σας εδηλωωωωσα αα ααςμοιοι
οιοι

Ὁ α' χορός.

Εἰς πολλὰ ἐετηδεσποοτα

Ραντι εἰς μευσωπω και καθαρῆσθησομαι
πλυνεῖς με και υπερχειο να λευκανθησομαι

Ακουτι εἰς μοι ἀγαλλιασιν και ευφροσυ
νηνα γαλλιασονται οστε ατεταπεινωμενα

Αποσρεψον το προσωπον σα απο των αμαρ
τιων μη και πασαστασ α νομι ας μη εξαλειψον

Καρδιανκαθάρανκτισονενεμοιοθεος

καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοιςμυ

Μηαπορηψησμεαποτπροσωπσσ καιτο

πνευμαστοαγιονμηαντανεληςαπεμυ

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτηριου

σ καιπνευματιηγεμονικωστηριξονμε

Διδαξωανομουσταςοδσσ καιασειβεισ

επισεεπιστρεψσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοσ οθεοσ της

σωτηριιασμυαγαλλιασειταιηγλωσσαμυτηνδι

καιοσυνησσ

Κυριεταχειλημουανοιξεισ καιτοστο

μαμυαναγγελειτηναινεσινσ

Οτιειηθελησασθυσιανεδωκανο

λοκαντωματαουκευδοκησεισ

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθη
Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρ σα
λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα
να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σασιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σα
μο οσ χος και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον
ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην Ταισ της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φε κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οί Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ
ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν
ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα
ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ,
πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ
τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες
ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ,

προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρος, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου,

οὔ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ' Ὀιδῇ. Ἰωσήφ.

Ὀιδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσευόμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρῶτατον, Ἰωάννη γέγονας· διό σε μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ δι' αἰῶνος αἰεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῶ λογισμῶ, Πάτερ ἱερώτατε, ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἀφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν,

ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δόξα.

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρίν, Ὅσιε διάνοιαν, ἠλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτεία σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδου καὶ σαρκός, φανείς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσεν, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὡιδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμη τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δέλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἢ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡιδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐπρεπῆς ὥσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν στέφανον, ἐπιφερομένη, ἐπώφθη σοι ἀξιάγαστε, τοῦ Ἐλεήμονος, ἢ εὐσυμπάθητος χάρις, προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ Ἰωάννη, καθίσας καθάπερ Ἄγγελος, σὺ πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, ἱερὰς θυσίας τε τῷ πανοικτίρμονι.

Δόξα.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον, Πάτερ Θεραπεύων, δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους

ἀστέγους συνῆξας, πληρωτῆς προστάξεων,
θείων γενόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντός αἴτιος, δι'
ὑπερβολήν, εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε,
καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν,
παραβάσει πρότερον ἐξολισθήσασαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιὸν Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών,
εὐσυνπάθητος ὤφθης προσεπαρκῶν,
πτωχοῖς ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε· διὰ
τοῦτο κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ
πάντας μάκαρ, ἀγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ
δοτήρ σε, τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον
ἠλέησε, καὶ φαιδρῶς κατελάμπρουνεν.
Ἱεράρχα πανόλβιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. (9ης Νοεμβρίου).**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

* * *

Εἶτα αὶ δ', ε' καὶ ζ' ὠδαὶ τῶν κανόνων.
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Ἰωάννης πένησι δούς καὶ σκορπίσας,

Ὡ ποῖα Χριστῶ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

Ὡ χετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ἐλεητής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν

Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανών, Νεῖλος μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς

ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ,
Ἐπισκόπου Φραγγίας.

Στίχ. Οὐκ ἦν ὁ κόσμος ἄξιός σου, Μαρτίνε·
Ὅν καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου
Ἀχιά.

Στίχ. Ὅτι Προφήτης Ἀχιά, πρὶν τεθάναι,
Ἰεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ ὁ Μαρτίνος,
Εἴληφεν, ὡς ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων
Ἀντωνίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχ. Εἶφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον,
Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀρσάκιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχαιρεν Ἀρσάκιος εἰς ξίφος βλέπων,
Σὺν τῷ ξίφει γὰρ ἦν βλέπων καὶ τὸ στέφος.

Ὁ ὁσιος Νεῖλος, ὁ ἐκ Κυνουρίας, ἀσκήσας ἐν
τοῖς ὀρίοις τῆς Μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἄθω, ὁ
μετὰ θάνατον μυροβλύτης γενόμενος, καὶ
πολλοὺς τῶν ἀσθενῶν ἰασάμενος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Νεῖλος ὤφθη οὐχὶ ὕδωρ ἐκχέων,
Μύρον δὲ εὐπνουν, οὗ μυρεψὸς ἢ χάρις.

Ὁ ἅγιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως
Λέων ὁ Στυππῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐναερίους δαίμονας σοβεῖ Λέων,

Βίου ἐξελθὼν ὡς λέων ἐκ καλάμου.

Ο ἅγιος Νεομάρτυς Σάββας ὁ Νιγδελῆς καὶ Σαμολαδᾶς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψκς´ (1726), ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν, Σάββα Μαρτύρων κλέος,
Χριστῶ συνάπτη τῇ κεφαλῇ τῶν ὅλων.

Ο ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ κατὰ τὸ ,αψλβ´ (1732) ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν ἕξ Μαρμάρων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Νικᾶς τὸν ἐχθρὸν τῇ ἀθλήσει σου, μάκαρ,
Ὡ Νικόλαε, καὶ βραβεῖα λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς φρικτῆς θαυματουργίας ὑπὸ τοῦ θεοῦ Σπυρίδωνος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ, ἐν ἔτει ,αψιζ´ (1716) τελεσθείσης, ὅτε διὰ πυρὸς καὶ ὀλέθρου μεγίστου ἐκώλυσε τοὺς παπιστάς, οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ Οἴκῳ ἄλτάριον, ἥτοι θυσιαστήριον, ὡς κακοβούλως καὶ μοχθηρῶς καὶ δολίως ἠβουλήθησαν. Διέσωσε δὲ ἐν λεπτομερείᾳ τὸ γεγονός διὰ τῆς ἱερᾶς γραφίδος αὐτοῦ ὁ ἐν Ὀσίοις Κολλυβᾶς Ἀθανάσιος ὁ Πάριος, ἐπονομάσας τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ «οὐρανοῦ κρίσις».

Στίχ. Ὡς πάλαι τῆς πίστεως πρόμαχος καὶ προστάτης,
Καὶ δι' αἰῶνος προμαχεῖ ὁ θαυμαστὸς Σπυρίδων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τοῦ θαύματος τῶν

ἀγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων ἐν
Ἀταλάντῃ, ὅτε κατέπαυσαν τὸ θανατικὸν τῆς
γρίππης ἐν ἔτει ,α/Διη´ (1918).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἱ ζ´ καὶ η´ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος ᾠδῆ Βου ς

ᾠδὴ α´

Α νοὶ ξω το στο μα μὲ καὶ πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος καὶ λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι καὶ ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι ζων
α σω γη θε μενος ταυ τη στην ει σο δον

ᾠδὴ γ´

Τ ους σου ους υ μνο λο γως θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε πτη ει
σο δω στε φα νων δο ξη σ α ξι ω σον

ὠδή δ'

Την ανεξιχνίασον θειαν βλην της εκ
της Παρθενωσ ακωσεως σατυψιστα
ο ο προφητης Αββακμ κατανοων εκραυγαα
ζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδή ε'

Εξεστητα συμπαντα εν τη σεπτηεισο
δωσ σου γααρ απειρογαμε Παρθενε
ενδονειση ηλθες εν τω ναω ω τθευς
περκαθαρωτατος ναος πασι τοις υμνισι σε
σωτηριαν βραβευσα

ὠδή ς'

Την θειαν ταυτην και παν τιμον τε λντες εορτην
οι θεοφρονες της Θεοομητορος δευτετασ χει
ρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τεχθεντα Θε
ον δοξαζοντες

ὠδή ζ'

Ουκ ελατρευσαν τη κτισει οι οι θεοφρονες
 παρα τον κτισαντα αλλα πυροσ απειλην
 ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλλον Υπερ
 υμνηητε οτων πατερων Κυριος και Θεος
 ευλογητοσ ει

ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιινω
 ο τοκοσ της θεο το κσ διεσωσα το τε
 με εν τυ πσ μενος νυν δε ε νερ γσ με ε νος την οι
 κσ με νην α πα σαν α γει ρει ψα α λ λ σ σαν
 τον Κυ ρι ο ο ν υ υ μ νει τε τα ε ρ γα και υ πε ρ υ
 ψου ου τε εις παντας τς αι ω να α α α σ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά
 μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
 τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ορωσθε ον λογον τε κουσαν την ον τως θε ο το κον
σε ε μεγαλυνομεν

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ορωσθε ον λογον τε κουσαν την ον τως θε ο το κον
σε ε μεγαλυνομεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις Αὐτόν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο
ορωσθε ον λογον τε κουσαν την ον τως θε ο το κον
σε ε μεγαλυνομεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθο

ορωσθε ον Λογον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγαλυ νομεν

Καθεϊλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τερανα συγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθε
ον Λογον τεκου ουσαν την ον τως Θε ο το
κον σε ε μεγαλυ νομεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ
σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τερανα συγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθε
ον Λογον τεκου ουσαν την ον τως Θε ο το
κον σε ε μεγαλυ νομεν

ᾠδὴ θ'

Ἀπασ γηγενης σκιρτατω πνευματι λαμπαα
δσ χσ μενος πανηγυριζετωω δε αυλων

νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα ει σο
 δι α της Θε ο μη η το ο ρος και βο α α α
 α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε Θε ο το κε α
 γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τσ

ό β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Α'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ, ὑμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πάσα

Π^{Πα} α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω τον Κυ
 υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ τον ε ε
 εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ υ μνοστω ω
 ω Θεε ε ε ω

Α^{Πα} ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι Α
 αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε ε ε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του
 σοι προ πει υ υ μνοστω ω ω Θεε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κῆμα ἔγγραπτον
 δοξα αυ τη ε

σται πασι τοις ο σι ι ι οις α α αυ τσ

Ο^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α
 να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω
 σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τες σε τον α

να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η

σο ον η η η μας

Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν στε

ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τς

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον

η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω

ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε ε εν τες

σε τον α να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α αυ

τς

Σ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α νυ

υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε εκ ρων

και προς αυ τον ε εκ βο ο ω μεν συ ζω η υ πα

 αρχεις η μων και αι α να α α α στα α α α σις ε
 Πα

 λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν ψαλ τη

 ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Tρι η μερος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε εκ

 τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται συ νε

 γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η η μων

 δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο ξα α α

 ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω πων και α νυ

 μνει ει σου τη η ην α να α στα α σι ιν

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου γ' εἰς δ'.
 (Ζήτηι αὐτὰ εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινου).

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, τῆς
 οἰκουμένης τὸ περίβλεπτον καύχημα, τὸ
 κλέος Ἀλεξανδρείας, ὀρθοδοξίας κρηπίς,

ἐγκρατείας στάθμη, κανῶν ἀσκήσεως, λιμὴν τῶν ἐν ζάλη, κινδυνευόντων ἢ λύτρωσις, πύργος ἰσχύος, καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος, νόμος ἔμπρακτος, εὐποιίας τὸ πέλαγος· δότης ὁ ἰλαρώτατος, ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα, νέμων πλουσίως παμμάκαρ, τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Γ´. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ...

Στίχ. ζ´. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῶν πεινῶντων τροφεύς, τῶν δεομένων παροχεὺς ἀφθονώτατος, ἢ βρούσις τῆς συμπαθείας, ἢ τοῦ ἐλέους πηγή, καταπονουμένων ἢ ἀντίληψις, χηρῶν ὁ προστάτης, τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, γυμνητευόντων, ἀσφαλὲς περιβόλαιον, ἢ ὀξυτάτη, τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις. Πάτερ ὑπερουράνιε, ἰλέω σου ὄμματι, ἄνωθεν πρόσχες καὶ θείας, φιλανθρωπίας μετάδοσιν, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η´. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ

πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Χαίροις χειραγωγία τυφλῶν, παιδαγωγία τῆς νεότητος ἔνδοξε, τοῦ γήρωσ ἢ βακτηρία, τῶν πλανωμένων ποιμήν, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις, λειμῶν εὐωδέστατος, μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐποιίας, ποταμὸς ὁ ἀένας, καταγώγιον, τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν. Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε, ῥυόμενος θλίψεων, καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων, καὶ αἰωνίου κολάσεως, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι
Ε^{Πα} ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε πει ει
ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε νοις ^{Νη} δι α την χα μο θεν ^{Πα} ε ε πα αρ σι ιν ε ε
πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος και προ σκυ νη η
η σα α αν τες Α αυ τον και την δο θει σαν ε ξου
ου σι ι αν παν τα α χου ου ου ου δι δα χθε ε εν

τες εἰς την οὐρανόον ἐξαπέστελλον
 τοὸ κρηρὺ ὑξαιαίτην ἐνεκρῶν
 ἀναστασιλί
 ἰν καὶ τὴν οὐρανούς ἀποκατάστα
 σι οἰοῖσιν οἰοῖσιν οἰοῖσιν οἰοῖσιν
 ὡνιζεῖν ὁ ἀψευδῆς ἐπηγεῖ
 εἰλαατο Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σω
 τῆρων ψυχῶν ἡμῶν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι

Ὑπερυλογημένην ὑπαρχεις Θεοτο
 κε Παρθεένε διὰ γὰρ τῆς σαρκῶ
 θεῆντος ὁ ἀδύνατος ἁδανα
 κληταὶ ἡκράνε ἐκρωταὶ Ἐυ
 ἡλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε θάναται καὶ ἡ
 μεις ἐζώοποιηθῆμεν διὸ ἀνυμνεῖς βο

ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο
ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Ἦχος Πά

ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
δο κι α

μου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η
σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευμα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν του
κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μα ρτι ι
ας του κο σμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησονημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυριος
Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμην

Καθεκαστηνημεραν ευλογησωσεκαι αινε
σωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιω
να του αιωνος

Καταξι ιωσησον Κυρι εν τη ημερα τα αυτη
α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυρι ε ο Θεος των Πατε
ρων ημων και αινε τον και δεδοξα σμε ενον το
ονομα σου εις τους αιωνας αμην

Γεενοι το Κυρι ε το ελεος σου εφ ημας κα
θαπερηλπισαμεν επισεε

Ευλογητος ει ει Κυρι ε εδιδαξοονμεταδι

καὶ ὠματα σου ^{π (τρὶς)}

Κυριε καταφυγη εγενηθησιν εν γενε
ακαι γενε α εγω ειπα Κυριε ελεησον με

ι ασαιτην ψυχη ημου οτι ημαρτον σοι ^π

Κυριε προσεκατεφυγον διδαξον με του ποι
ειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου ^π

Οτι παρασοιπηγη ζωης εν τω φωτισου ο
ψομεθα φως ^π

Παραινον το ελεος σου τοις γινωσκουσι
σε ^π

Αγιος ο θεος Αγιος Ισχυρος Αγιος α
θανατος ελεησον ημας ^π

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνε
υματι ^π

Και νυ νυ και αι και εις τους αιωνων

αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα δι αρ

ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ θα να τῶ

Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ εχ θρω ρυ σα

με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο λοις σῶ

ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη ρυ γ μα και δι

αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη

μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ σ ω

σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νῶ Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τω Πα τρι και τω Ἁ γι ω Πνε ευ μα τι σω

σον η χ μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος Δι-θ.

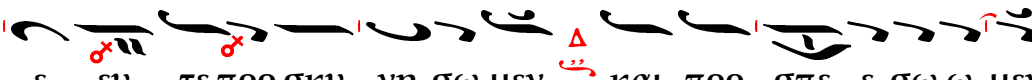
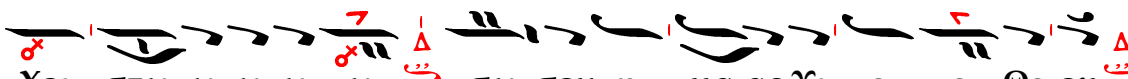
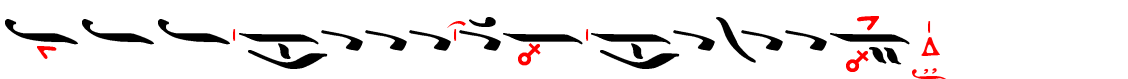
A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου
 και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα
 ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα
 ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του υ πην τη
 σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο α να στας εκ
 των νε κρων Κυ ρι ε δο α σοι οι

τὸ τέλος:
δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:
Ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α

A γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα σου

^{νη}
 και οι φυλασσοντες απενεκρωθησαν ^ν και ιστατο Μα
^{δι}
 ρια εντωταφωζη τουσατοαχραντου σουσωμα ^ε
 εσκυλευσαστον Αδην μηπειρασθεις υπαυτου υπηνητη
 σας τη Παρθενω δωρου μενος την ζωην ^Δ ο αναστας εκ
 των νεκρων Κυρι εδοα σοι οι ^ε

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γιοι Αναργυροι και αιθαυμα τουρ γοι ^ρ
 επισκεεψασθε τας ασθειας ημων ^Δ δωρε
 ανελαβετε ^ρ δωρεα ανδοοτε ημιν ^ρ

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον, ἦχος πλ. Δι-θ

Ο καθαρωταατος ναος τω σωτηρος ^Δ ηπο
 λυτιμηητος παστας και Παρθενος ^ε τοι ερον
 θησαν ρισματης δοξης τω Θεου ^ε σημερον ει σα
 γεεται ^ε εντω οικω Κυριου ^ε την χαριν συνει σα
 γγισα ^ε την εν πνευματιθειω ^ε ην ανυμνουν

Α γγε λοι Θε ος αυ τη υ παρ χει σκη νη ε πω ρα νι
ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η

Τό τρίτον.

μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος
α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α να α α λε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

Ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ν η η

μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΒ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας

καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς. (Ψαλμὸς ριε').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦχος Γα ϕ

Τιμιος ἐναντιον Κυριου ο θανατος

τῶ ο σι ι ὀ αυ τῶ

Τι ἀντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι παντων

ων αν τα πε δω κε ε μοι

Τιμιος ἐναντιον Κυριου ο θανατος

τῶ ο σι ι ὀ αυ τῶ

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι

Τιμιος ἐναντιον Κυριου ο θανατος τῶ

ο σι ου αυ τϷ Ϸ Ϸ Ϸ

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. θ΄ 6-11)

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἧτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 136').

Ἦχος Πά

Α λλη λϷ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇

ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α ρα α α λλη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇ ι̇

α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϷ Υ ψι στϷ εν

σκε πη τϷ Θε Ϸ τϷ ου ρα νου αυ λι σθη η η σε ε ε ε

ται

Α λλη λϷ ι̇ ι̇ α Α λλη η λϷ Ϸ Ϸ Ϸ ι̇

ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α ἰα α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ

α α

Ἢ ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μ ε ι και κα

τα φυ γη μ ο Θε ος μ και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ τον

Ἀ λληη λϑ ἰ ἰ α α α α Ἀ λληη λϑ

ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ α α ἰα α α λληηη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ α α α α α

α α α α α α α α α α

Ἦχος ἰἰ Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

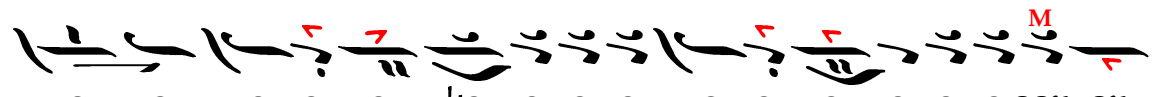
ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξαα α σοιοιοι

οι

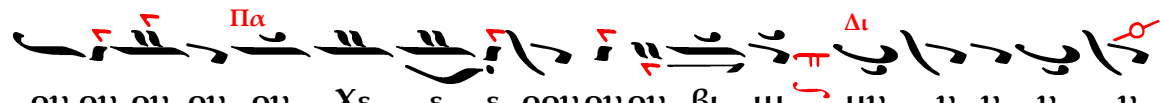
Ἦχος Πα

Μ Πα Ο ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε

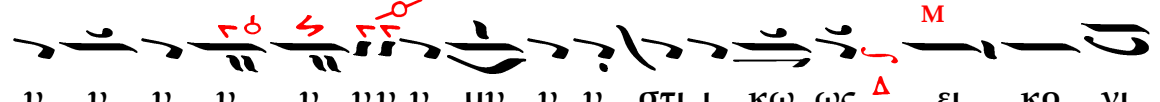
Μ Πα ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ^M

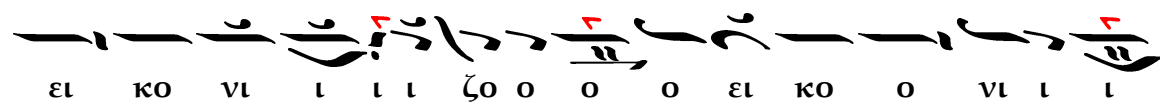
 ου ου ου ου ου Χε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ ^{Δι}

 υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως ^Δ ει κο νι ^M

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Ha}

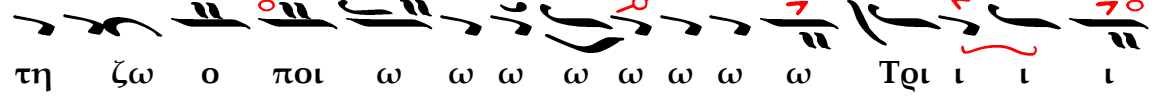
 ει κο νι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο νι ι ι

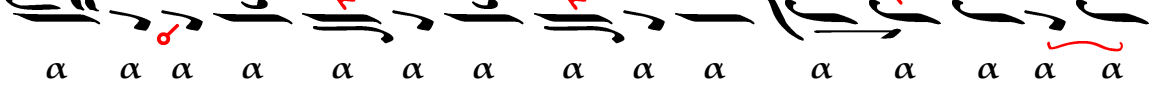
 ι ι ζο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

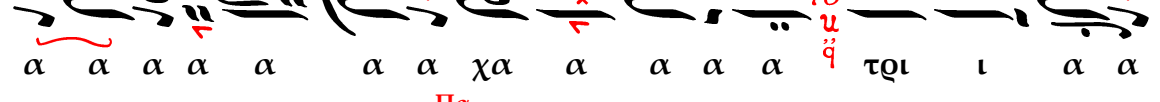
 αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

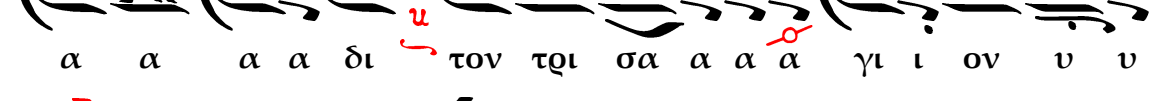
 τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ^{Κε}

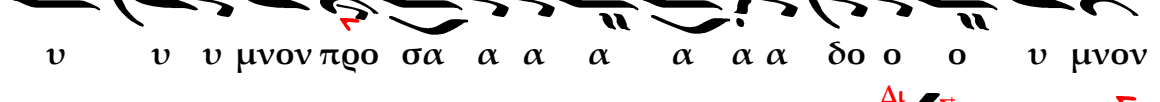
 α α α α α α α α α α α α α α α

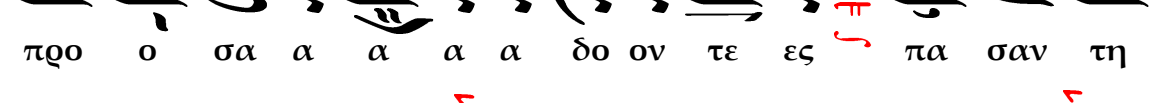
 α α α α α α α χα α α α α τρι ι α α

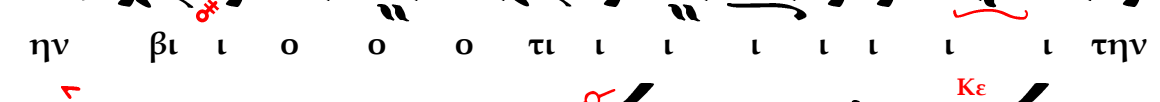
 α α α α δι τον τρι σα α α α γι ι ον υ υ ^{Ha}

 υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α δο ο ο υ μνον

 προ ο σα α α α α δο ον τε ες πα σαν τη ^{Δι}

 ην βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι την

 βι ο ο τι ι κη ην α πο θω ω ω ω με θα α με ε ^{Κε}

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

με ε ε ε ε ρι ι μνα αν

Ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι

λε ε ε ε ε α α

T ων ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε

νοι οι

T α ις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα

α α ξε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πάσα

Κυριε Ελεηησον

Κυριε Ελεηησον

Κυριε Ελεεηησον

Κυριε Ελεηησον

Παρασχες Κυριε

Παρασχες Κυριε

Παρασχες Κυριε

Παρασχες Κυριε

Παρασχες Κυριε

Παρασχες Κυριε

Και πνευματι ι ι σ

Σοι Κυριε

Αγαπησωσε Κυριε η η ι ι σ

υς μ Κυριος τε ρε ω μα α α α α α

μὲ ^{Δι} και κα τα φυ γη η μὲ και ρυ υ υ στη ης

μὲ ^Π ^{Ἔτερον ἀργόν}

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε ε ε η η ι ι σχυ υ υ υ υς μὲ Κυ

ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω μα α α α

α μὲ και αι κα τα φυ υ γη η η η η

μὲ ς και αι ρυ υ υ ς η η η ης μὲ

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και α χω

ω ρι ι στον ^Π

Ε λε ον ει ει ρη η νης ^{Πα} θυ σι ι αν αι αι

νε ε σε ε ως ^Π

Κ αι με τα τϛ Πνευ μα α το ος ος ^{Πα}

Ε χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον ^{Κε}

Α α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον ^{Πα}

Α ^{Πα} γι ος **Α** γι ο ος **Α** γι ος Κυ υ
 ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ ^{Κε} πλη η ρησο ς ρα νο ος
 και η γητης δο ο ο ξη ης ^{Πα} σα ω σαν να εν
 τοις υ υ ψι ι ^{Δι Κε} σοις ^{Δι Κε} ευ λο γη με νος ο ερ χο
 ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
 ς ^{Δι} Ω σα αν να α α α α ^{Πα} εν τοις υ ψι ι ι

σοις ^{Πα}
Α α α μη ην **Α** α α α μη ην
Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γ ς ς ς μεν ^{Πα} σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ υ
 ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α σα ο
 Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ια' ς ιβ' ,βιβ' , ἀντεγράφησαν γ' Ὀκτ. ,βιγ'.
 Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλ-
 πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Πάσχα

A α ξ ι ι ο ο ο ν ε ς ι ν ω ω ς α α λ η
 θ ω ω ω ω ς μα α κα α ρ ι ι ζ ι ν σ ε ε τ η
 η η η η ν Θε ε ο ο ο τ ο ο ο ο ο κ ο ν
 τ η ν α α ε ι ε ι μα κα ρ ι ι ζ ο ν και πα να
 μ ω ω ω μ η η η η τ ο ν και αι μ η η τε ε ε
 ρ α α α α α τ ς ς Θε ε ε ο υ ο υ η η η
 μ ω ν τ η ν τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε ε ε ρ α
 α α αν τ ω ω ν Χ ε ρ ς β ι ι ι ι μι
 και ε εν δο ο ξ ο τε ε ε ε ε ε ε ρ αν α α
 συ υ γ κ ρ ι ι ι τ ω ω ω ω ς τ ω ω ν Σ ε ε ρ α α
 α φ ι μ τ η ν α δι ι α φ θ ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ρ ω ω ω ς Θε ο ν Λ ο ο ο ο ο ο γ ο ο ν
 τε ε ε κ ς ς ς ς ς αν τ η ν ο ο ο ο ν τ ω ω
 ω ω ω ς Θε ε ο ο ο τ ο ο ο κ ο ν σε ε ε
 ε με ε γ α α α λ υ υ ν ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Πάσα

Α Δι
α ξι ι ο ν ε ε ς ι ι ν ω ω ς α λ η η θ ω ω
ω ω ω ς μα κα α ρι ζειν σε τη η η ν
Θε ο ο τ ο ο ο ο κ ο ν τη η ν α ει μα α
κα α ρι ι ς ο ο ν και πα να α μ ω ω ω ω
μη η η η τον και μη η τε ε ε ρ α τ ς ς
ς Θε ε ε ς ς ς η η η η μ ω ν τη η ν
τι μι ω ω τε ε ρ α ν τ ω ω ω ν Χε ρ ς βι
ι ι μ και αι εν δο ο ξ ο τε ε ε ρ α ν α συ γ
κ ρι ι ι τ ω ω ω ς τ ω ω ω ν Σε ε ε ρ α α α
α φι μ τη η ν α δι α α φ θ ο ο ο ρ ω ω ς
Θε ο ο ο ο ν Λ ο ο ο γ ο ν τε κ ς ς ς ς σ α ν
τη ν ο ο ν τ ω ς Θε ε ε ε ο ο τ ο ο ο κ ο ν
σε ε ε με γ α α λ υ υ υ ν ο ο ο ο με ε
ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Δεκ. , βί', ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ'. I.A.

Τὸ λεγόμενον τοῦ ἄνω νόμου.

Ἦχος Πά

Α Πα
α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α λη
η η θω ω ως Δι μα κα ρι ι ι ζει ειν σε ε ε ε ε Πα
τη η η η η ην Θε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο
ο ο ο κον Δι την α ει μα κα α α ρι ι στον και
Κε πα να μω ω μη η η το ο ον Πα και μη τε
ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου ου η
η η μων την τι μι ω τε ε ε ε ε ε ε ραν των
Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο
Δι τε ε ε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι ι τω ως Πα
τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α φιμ την α δι α Ζω
φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω ω ως Πα Θε ον Ζ'
Λο ο ο ο ο ο γο ον Δι τε κου ου ου ου ου σα α αν Ζ'
την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο
ο ο κοον Πα σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ υ νο ο

με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ς

A Πα ι αι αι ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

λει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει τε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ

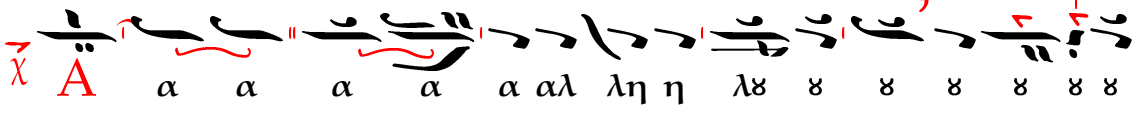
υ υ

υ υ

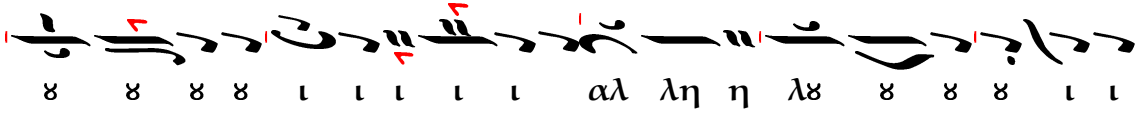
υ υ

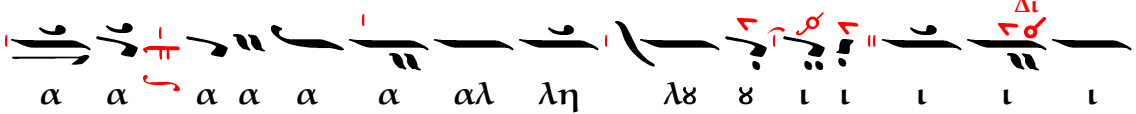
 λιε ε

 Α α α α α α αλ λη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

 ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι αλ λη η λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι

 α α α α α α αλ λη λϝ ϝ ι ι ι ι ι

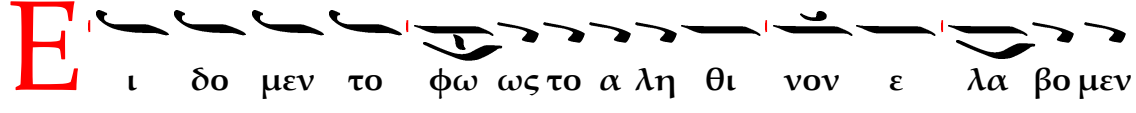

 Πα α α α α α α α α α α α α α α α α

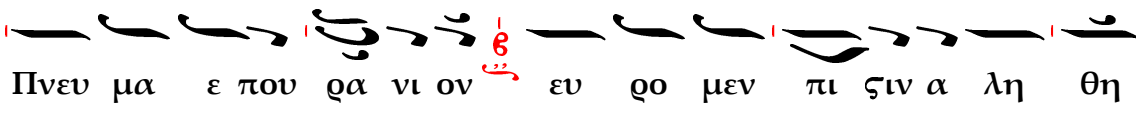

 α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν

 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη

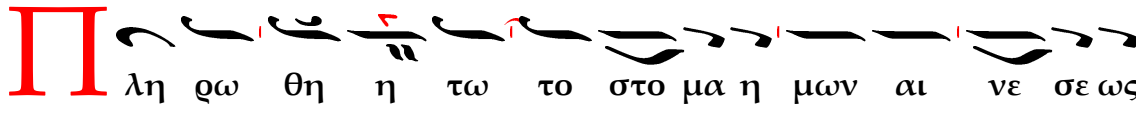

 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ εν τες αυ

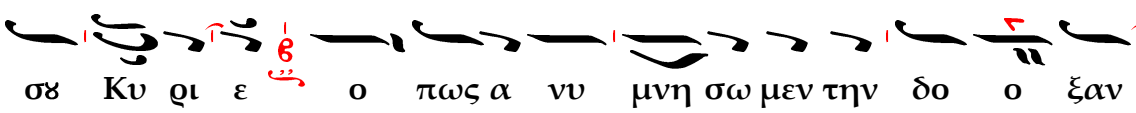

 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

 σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

 σϝ ο τι η ξι ωσας η μας των α γι ων σϝ με

 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λυ ι α
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α α α